

Νέες θεραπείες υπόσχονται καλύτερη αντιμετώπιση του μελανώματος

Παρατείνουν την επιβίωση των ασθενών

«Το μεταστατικό μελάνωμα είναι μία από τις επιθετικότερες μορφές καρκίνου με ιστορικό ποσοστό επιβίωσης στα πέντε έτη λιγότερο από 10 τοις εκατό σε ασθενείς με απομακρυσμένη μετάσταση. Τα αποτελέσματα αυτών των ερευνητικών μελετών έδειξαν ένα παρατεταμένο όφελος επιβίωσης με την ipilimumab στα τέσσερα και πέντε έτη για ορισμένους ασθενείς» δήλωσε η Σελεστ Λεμπ Celeste Lebbe, καθηγήτρια Δερματολογίας στο Νοσοκομείο του Σεντ Λούις. «Αυτά τα αποτελέσματα προστίθενται στο ολοένα αυξανόμενο σύνολο δεδομένων για τη μακροπρόθεσμη επιβίωση που έχουν παρατηρηθεί σε ορισμένους ασθενείς που έλαβαν ipilimumab και προάγουν την κατανόησή μας ως προς τις δυνατότητες αυτής της ανοσοθεραπείας στην αντιμετώπιση του μεταστατικού μελανώματος».

Το μελάνωμα είναι μία μορφή καρκίνου του δέρματος που χαρακτηρίζεται από ανεξέλεγκτη ανάπτυξη των κυττάρων που παράγουν μελανίνη (μελανοκύτταρα) και βρίσκονται στο δέρμα. Το μεταστατικό μελάνωμα αποτελεί την πιο θανατηφόρο μορφή της νόσου και παρουσιάζεται όταν ο καρκίνος εκτείνεται πέραν της επιφάνειας του δέρματος σε άλλα όργανα, όπως οι λεμφαδένες, οι πνεύμονες, ο εγκέφαλος ή άλλες περιοχές του σώματος. Ορισμένα καρκινικά κύτταρα μπορούν να αποφύγουν ενεργά την εποπτεία από το ανοσοποιητικό σύστημα, επιτρέποντας στους όγκους να επιβιώσουν. Το μελάνωμα είναι κυρίως ιάσιμο όταν αντιμετωπιστεί στα πρώιμα στάδια. Ωστόσο, στα όψιμα στάδια, η μέση επιβίωση είναι μόλις 6 μήνες με ποσοστό θνητότητας 75% στο 1 έτος, γεγονός που το καθιστά μία από τις πιο επιθετικές μορφές καρκίνου. Αυτά τα ποσοστά βασίζονται σε μία μετα-ανάλυση 42 μελετών Φάσης 2 με περισσότερους από 2.100 προηγουμένως αντιμετωπισθέντες και πρωτοθεραπευόμενους ασθενείς με μεταστατικό μελάνωμα Σταδίου IV, η οποία διεξήχθη από πολλαπλές ομάδες συνεργασίας το διάστημα 1975-2005. Η επίπτωση του μελανώματος αυξάνεται τουλάχιστον εδώ και 30 έτη. Η διάμεση ηλικία κατά τη διάγνωση του μελανώματος είναι 57 και η διάμεση ηλικία κατά το θάνατο είναι 67.

Οι γυναίκες που εμφανίζουν μελάνωμα, την επιθετικότερη μορφή καρκίνου του δέρματος, έχουν σημαντικά μεγαλύτερες πιθανότητες να επιβιώσουν σε σχέση με τους άνδρες, ενώ παράλληλα κινδυνεύουν λιγότερο από μεταστάσεις και επανεμφάνιση της νόσου μετά την θεραπεία, σύμφωνα με νέα ευρωπαϊκή έρευνα.

Οι ερευνητές από το Βέλγιο, την Ολλανδία, τη Γερμανία και τη Γαλλία, με επικεφαλής τον Δρ Άριεν Τζόοσε του Τμήματος Δημόσιας Υγείας της **Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Ερασμους** στο Ρότερνταμ, που δημοσίευσαν τη σχετική μελέτη στο επιστημονικό έντυπο **Journal of Clinical Oncology**, έρχονται να επιβεβαιώσουν προηγούμενη μελέτη, η οποία είχε καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το μελάνωμα είναι λιγότερο θανατηφόρο στην περίπτωση των γυναικών.

Οι επιστήμονες δεν έχουν πάντως ξεκαθαρίσει ακόμα γιατί τα δύο φύλα αντιδρούν με διαφορετικό τρόπο στην πλέον επιθετική μορφή καρκίνου του δέρματος. Η μετά-ανάλυση κάλυψε περισσότερους από 2.600 ασθενείς για χρονικό διάστημα δύο έως 12 ετών. Από αυτούς, 366 άνδρες και 267 γυναίκες πέθαναν από μελάνωμα

Όποιος και αν είναι ο μηχανισμός, τελικά υπάρχει κάτι που σχετίζεται με το φύλο (είτε βιολογικό, είτε περιβαλλοντικό -συμπεριφορικό, είτε και τα δύο) και το οποίο κάνει τον καρκίνο του δέρματος να αναπτύσσεται με πιο επικίνδυνο τρόπο στους άνδρες από ό,τι στις γυναίκες.

Οι στατιστικές δείχνουν ότι από τους θανάτους από μελάνωμα κάθε χρόνο, μόνο το 35% περίπου αφορούν τις γυναίκες και το 65% τους άνδρες.

health.in.gr, ΑΠΕ

Οι ασθενείς με προηγμένο καρκίνο του δέρματος ενδεχομένως να επωφεληθούν από δύο νέες θεραπείες που παρατείνουν το προσδόκιμο επιβίωσης, σύμφωνα με μελέτες που ανακοινώθηκαν στο Συνέδριο της Αμερικανικής Εταιρείας Κλινικής Ογκολογίας στο Σικάγο των ΗΠΑ.

Η δραστική ουσία βεμουραφενίμπη φαίνεται να δίνει στον ασθενή καλύτερες πιθανότητες επιβίωσης, απ' ότι η χημειοθεραπεία. Δοκιμάστηκε σε ομάδα 675 ασθενών με προχωρημένου σταδίου μελάνωμα.

Μια άλλη δραστική ουσία που χορηγείται ενδοφλέβια, η υπιλιμουμάμπη, παρατείνει επίσης το προσδόκιμο επιβίωσης των ασθενών.

Πιο αναλυτικά, κατά τη διάρκεια μελέτης, το 84% των ασθενών που πήρε βεμουραφενίμπη σε μορφή δισκίου, δύο φορές την ημέρα, εξακολούθησε να είναι εν ζωή έξι μήνες αργότερα. Το αντίστοιχο ποσοστό ήταν 64% σε όσους είχαν υποβληθεί στην συνήθη χημειοθεραπεία.

Αξίζει να σημειωθεί ότι αυτή την περίοδο βρίσκονται σε εξέλιξη έρευνες για να διαπιστωθεί κατά πόσο η βεμουραφενίμπη μπορεί να χορηγηθεί και σε άλλες μορφές καρκίνου, όπως των ωοθηκών, του θυρεοειδούς αδένος και του παχέος εντέρου.

Και οι δυο δραστικές ουσίες έχουν τεθεί στο «μικροσκόπιο» των αρμόδιων ευρωπαϊκών οργάνων προκειμένου να πάρουν άδεια κυκλοφορίας, κάτι που μπορεί να συμβεί τους προσεχείς μήνες.

Παραμένει πάντως, άγνωστο αν τα Εθνικά Συστήματα Υγείας των χωρών-μελών της Ε.Ε. θα χρηματοδοτήσουν την χρήση των δύο δραστικών ουσιών, που κοστίζουν εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ.

Ο καθηγητής Ρίτσαρντ Μάραϊς που εργάζεται στο Ινστιτούτο Έρευνας του Καρκίνου και κατάφερε με την έρευνα του να αποδείξει τη σημασία του γονιδίου BRAF στο μελάνωμα εξηγεί ότι «πρόκειται για την σπουδαιότερη εξέλιξη στην θεραπεία του μελανώματος τα τελευταία 30 χρόνια. Τα αποτελέσματα δείχνουν ότι για πρώτη φορά μια στοχευμένη θεραπεία μπορεί να έχει αποτέλεσμα στο μελάνωμα και θα αλλάξει έτσι την γραμμή αντιμετώπισης της ασθένειας.»

Το κακοήθες μελάνωμα γίνεται αιτία θανάτου περισσότερων από 2.000 ατόμων μόνο στην Μ.Βρετανία κάθε χρόνο, ενώ περισσότερα από 11.000 άτομα εκδηλώνουν μελάνωμα ετησίως.

